

Ще се намѣри день, ще дойде часъ —
Ще да те види и свѣтътъ тогасъ.
Герданъ, па послѣ обѣщитѣ на уши —
И майка ти съсъ нѣщо ще се утѣши.

МАРГАРИТА.

Да знаехъ тѣзъ кутии кой оставя!
Тукъ работата май не ще е права.

(Хлопа се).

МАРГАРИТА.

Ахъ Боже! майка ми е! его, гледай...

МАРТА.

(Подига завѣсата и гледа навънъ).

Не, нѣкой господинъ е. — Заповѣдай!
Влиза Мефистофель.

МЕФИСТОФЕЛЬ.

Покорно моля да ме извините,
Че влизамъ тѣй свободно тукъ при васъ.
За Марта Швердлайнъ ще попитамъ азъ.

МАРТА.

Да, тукъ. Що има да ми съобщите?

МЕФИСТОФЕЛЬ.

Това ми стига. Вече ви познавамъ.
Голѣма гостенка е тукъ дошла.
Простете ми, че ви смущавамъ.
Слѣдъ пладнѣ пакъ ще да се осмѣля.

МАРТА.

Я, този господинъ те уприличи
На нѣкой отъ знатнитѣ моми.